અ અવ્વલે તઆલા.

મનબેઉલ અહઝાન,

ફી જીક્રે વફાતે

નબીએ આખરીઝ ઝમાન.

યાને

વફાતનામા હઝરત મોહ'મદ મુસ્તફા સલ.

બનાવનાર,

મીર સૈયદઅલી, કાદરી, બીલીમોરીયા.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

સૈયદ બનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં
કાદરીની કું. બીલીમોરા.

"દેશી મિત્ર" એનજીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—સુરત.

સને ૧૩૨૬ હીજરી સને ૧૯૦૮ ઇસવી.

કીંમત રૂ. ૦-૩-૦

દીબાચો.

પેગંબરે આખરીજ જમાન હજરત મોહુંમદ મુસતફા સલ, ની વફાતનો એહવાલ નઝમમાં પઢવાનો શોક ઘણાં દીનદાર ભાઇઓને છે, પરંતુ તે ઉરદુ જબાનમાં હોવાથી હમારા કેટલાક ઇસલામી ભાઇઓ, કે જેઓ ફક્ત ગુજરાતીજ જાણુનારા છે, તેઓ એ એહવાલથી વાકેફ થાય, અને તેમનો શોક પણ પુરો પડે, એવા હેતુથી ઉરદુ ઉપરથી ગુજરાતીમાં તરજુમો કરી, આ રીસાલો છપાવવામાં આવ્યો છે, એ રીસાલાની બીજીવારની બધી નકલો ખલાસ થઇ ગઇ છે, અને ઘરાકોની માંગણી ચાલુ હોવાથી ત્રીજીવાર છપાવવાની ફરજ પડી છે, એમાં પહેલા કરતાં કેટલોક સુધારો વધારો કીધોછે, અને તેથી એના કદમાં વધારો થયા છતાં કીંમતમાં કશો વધારો કરવામાં આવ્યો નથી.

ગુજરાતી જાણુનારા દીનદાર ભાઇઓમાં ઇસલામી કિતાબોનો ફેલાવો થાય, અને તેઓ ઇસલામથી સારી રીતે વાકેફ થાય, એવા હેતુથી કેટલીક કિતાબોનો તરજુમો કરી ગુજરાતીમાં મારા તરફથી છપાવવામાં આવી છે, અને મારી કિતાબોની હજારો નકલો ખપી ગઇ છે, અને દરરોજ ખપતી જાય છે, અને તેથી મને એવી ઉમ્મેદ છે, કે મારી છપાવેલી કિતાબો મુસલમાન ભાઇઓને પસંદ પડી છે, અને તેથી હવે પછી

પણ બીજી કિતાબો છપાવવાની મારી ઉલટ જારી રહેશે, આજ સુધી મારા કદરદાન ઘરાકોએ મને જેવો આસરો આપ્યો છે, તેવો કાયમ રાખશે. આ ઠેકાણે મારે એક અગત્યની બાબત જણાવવાની જરૂર છે, કે કેટલાક ખોજા અને વહોરા કે જેઓ શીઆ મજહબનાં છે, તેઓની બનાવેલી કિતાબો અંજાણપણામાં કેટલાક માણસો ખરીદ કરે છે, અને તેમને દીન ઇસલામનાં ફરમાનોની ખબર નહીં હોવાથી તે કિતાબો ઉપર અમલ કરવાથી ગુનેહગાર થાય છે. માટે કિતાબ ખરીદતી વખતે એ બાબત ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે, કે તેનો બનાવનાર કોણ છે. મારી કિતાબો પાછળ બતાવેલા સરનામેથી મંગાવી લેવી, વધુ ખુલાસો કાગળથી થઇ શકશે.

આ રિસાલામાં કોઇ ઠેકાણે ભુલ રહી નહીં જાય, એવી કાળજી રાખવામાં આવેલી છે, છતાં શરત ચુકથી કોઇ ઠેકાણે ભુલ રહી ગઇ હોય, તો તે માટે દરગુજર ચાહું છું.

બીલીમોરા.	**લી. દુઆગો.**
દેવડી સ્ટ્રીટ.	**મીર સૈયદઅલી કાદરી.**

વફાત નામા હજરત મોહંમદ મુસ્તફા, સલ.

હમ્દે ખુદા વ નાઅતે મુસ્તફા વ મદહે અસહાબે કીબાર.

(બીસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.)

વોહીહે સજાવારે હમ્દો સના,
કે જીસકી નહીં ઇબતીદા ઇંતીહા.
વોહ બેશક આલમકા પરવર દીગાર,
કીયા જીસને કુદરતસે સબ આશકાર,
હબીબ ઉસકા વોહ સૈયદે પાકહે,
કે જીસકી સીફત મેં યે લવલાક હે.
મોહંમદકી કયા જાહો તમકીન હે.
સના જીસકી તાહા વ યાસીન હે,
ઓર ઉસ દોસ્તકે હેંગે મશહુર યાર.
કે સદ આફ્રરીં બાદ બર હર ચહાર,
હમા આલો અસહાબે ખૈરૂલ અનામ,
ખુદાકા હે ઉનપર દુરૂદો સલામ.

બયાને વફાતે હજરત મોહંમદ મુસ્તફા સલલલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.

અજીજો સુનો તુમ યે અજ દિલોજાં,
વફાતે નબીકા કરૂં મેં બયાં.
મોહંમદકે ગમસે જો આંસુ ચલેં,
વોહ આંખેં ન દોજખમેં હરગીજ જલેં.

થે એક રોજ બયઠે વોહ શાહે અરબ,
જમેથે મોહાજેર ઓર અનસાર સબ.

કે જીબ્રીલને આ સુનાયા પયામ,
કે ભેજાહે હકને દુરૂદો સલામ.
કે અકમલતો આયત અલ્લાહને,
કહા પરહ મોહંમદ કે જા સામને.

હુઇ નેઅમતે દીનો દુનિયા તમામ,
મોહંમદ યેહી હે તમામી કલામ.
ખુશીસે હુવા સબકા દીલ બાગ બાગ,
અબુબક્રકા દીલ હુવા દાગ દાગ.
અબુબક્ર કે આંસુ બેહને લગે,
ફીર ઇતનેમેં સબ યાર કેહેને લગે.
યેહ કયાહે સબબ જો અબુબક્ર યાર,
યેહ પયગામ સુનકર હુવા જાર જાર.

કહા ઉમ્રને કુછતો ઇસરાર હે,
જમાઅતમેં બુબક્ર સરદાર હે.
વોહ હે રાજે અહમદસે રખતા ખબર,
ખુદા જાને હે કીસ તરેહકી ખબર.

બ્યાન જાના આં હજરતકા વાસ્તે કબરોંકી જીયારતકે.

કે યક માહ આગે વોહ ખૈરૂલ બશર,
જીયારતકો જાતેથે હર કબ્ર પર.
હરએક કબ્ર પર જાકે કેહતે સલામ,
મેં હોતાહું રૂખસત બ દારૂસ્સલામ.
ઉસી માહમેં વોહ ખુદાકા રસુલ,
ગયા આયેશા પાસ ખાતિર મલુલ.

બ્યાન જાના આં હજરતકા આયેશા કે ઘર.

કહા આયેશાસે તુ સુન મેરી બાત,
કે પહોંચી કરીબ આકે મેરી વફાત.
સુના આયેશાને કહા અય નસીબ,
કયામતકા દીન આકે પહોંચા કરીબ.
વોહ રોતીથી ઓર પુછતીથી યે બાત,
કહો મુઝસે યા સરવરે કાયનાત,
મોહંમદને તબ આયેશાસે કહા,
કે અરસા કઇ દીનકા બાકી રહા.
કહા આયેશાને કે સરદારે મન.
નીહલાવેગા કોન ઓર દેગા કફન.
કહા મુઝકો નીહલાવેંગે અહલે બેત,

કફન દેંગે મુઝકો મેરે અહલે બેત,
કહા આયેશાને પરહેગા નમાજ,
કીસે હુકમ હે અય નબી પાક બાજ.
કહા જબ જનાજા હો મેરા તૈયાર,
તો કરદીજીઓ ખાલી ઘર એક બાર.
ઓરબાદ ઉસકે જીબ્રીલ આકર નમાજ,
પરહેગા મેરી બા નીયાજે ગુદાજ.
ફીર આકર કે આખિર મલાયેક તમામ,
પરહેંગે નમાજ ઓર ભેજે સલામ,
વોહ તીસ પીછે બાસદ નીયાજે ગુદાજ.
મેરે અહલે બેત આ પરહેંગે નમાજ,
ફીર આવેંગી અવરાત સબ મીલ તમામ,
પરહેંગી નમાજ ઓર ભેજે સલામ.
ઓર બાદ ઉસકે હોગેં ગીરોહે ઉમમ,
પરહેંગે નમાજ ઓર કરેંગે દફન,
હેં જીતને મોહીબ ઓર કરીબાંને મન.
યે સુન આયેશાને જો જારી કીયા,
ગજબ હે નબીને તૈયારી કીયા.

બ્યાન જાના હજરતકા બાગકી સયેરકો.

નબી એક દીન આપ બાહેર ચલે,

સબ અસહાઓ યાર ઉનકો આકર મીલે.
સફર માહે આખિર સનીચરકા દીન,
કીયા યે નબીને અલીસે સુખન.
કે જીબ્રીલ હર સાલ આસમાંસે,
સુનાતાથા કુરઆન તમામી મુઝે.
અબ ઇસ સાલમેં ફીર સુનાયા દોબાર,
હુવા મુઝકો માલુમ એ ઇખતિયાર.
ઇસી સાલમેં મેં કરંગા સફર,
કે રેહના મેરા હો ચુકા તા સફર.

૭-બ્યાન દરદે સર આયેશા કા વ પુછના આં હજરતકા.

નબી એક દીન આયેશા પાસ આ,
લગે કેહને તુ આજ કયું હે ખફા.
કહા મુઝકો દરદે સરહે એ કીયાસ,
કે ઇસ દર્દસે અબ મેં હું બે હવાસ.
કે મરતી હું ઇસ દર્દસે ઇસ ઘડી,
ગોયા આ અજલ સામને હે ખડી.
નબીને કહા હંસકે કયા ખુબહે,
અગર તુઝકો મરનાહી મતલુબહે.
અગર રૂબરૂ મેરે તુ જાવે મર,
ધરૂં કબ્રમેં દું કફન ખુબ તર.
હંસી આયેશા ઓર કહા યા રસુલ,

મેરે બાદ ઔરત કરે તુ કુબુલ.
મેરે હુજરેમેં વોહ રહે તેરે પાસ,
ન હોવે તુઝે મેરી ઉલફતકા પાસ.
મોહંમદને ફીર આયેશા સે કહા,
જો હોતા યેહી ઇસસે બેહતર હે કયા.
મગર તેરે પેહલે મેરા હે સફર,
હુવા જાતાહે બાદ માહે સફર.
ઉસી દર્દમેં ફીર હુએ વોહ મલુલ,
મરઝ કયાથા વોહ થી વફાતે રસુલ.

બ્યાન શીદ્દતે તપ પયગંબર અલયહીસ્સલામ વ પુછના ઇબ્ને મસઉદ રદી, કા.

હુએ તીન દીન જબકે આજારમે,
નહીં ઉઠ સકે હાલે બીમારમેં.
નબીસે કહા ઇબ્ને મસઉદને,
અદબસે બડા હોકે જા સામને.
કહા ઇસતરેહકી નહીં દેખી તપ,
નહીં હોતા માલુમ ઇસકા સબબ.
યે કીસ તરેહકી તપ હે ફરમાઇએ,
ઓર ઇસકા સબબ મુઝકો બતલાઇએ.
નબીને કહા તુજકો કયાહે ખબર,
હે ઇસવક્તમેં તપ મુઝે સખ્ત તર,
હે એક હીસ્સા આલમપે રંજો બલા,

દોઅંદ અંબીઆ પરહે રંજે બલા.
જહાંમેં ઉનહોંપર હે દુના અઝાબ,
ખુદા પાસ પાવેંગે દુના સવાબ.

બ્યાન, આના જીબ્રઈલિકા નજદીક આં હજરત સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમકે.

કે જીબ્રીલ આયે મોહંમદ કે પાસ,
કહા દીલકો અપને ન કર તુ ઉદાસ.
ખુદાને યે ભેજા હે તુમપર સલામ,
ઔર પુછા તુમહેં અય નબી નેકનામ.
અગર ઇસ મરઝસે વોહ ના કામ હો,
શીફા દુંમેં ઉસકો કે આરામ હો.
વગર નહોં મુશતાક દીદાર કા,
કે દીદાર હો યારકો યારકા.
નબીને કહા અય અખી જીબ્રઇલ,
મેં બંદા હું ઉસકા વોહ રબ્બુલ જલીલ.
મુઝે ઇસસે હરગીજ નહીં ઇખ્તીઆર,
મેં રાઝીહું જીસમેં હો ખુશ કીરદેગાર.
મુઝે હુકમ ઉસકે સે ક્યા હે ઉદુલ,
જો ઉસકી રઝા હો મુઝે હે કુબુલ.
નબીસે જો રૂખસત હુવા જીબ્રઈલ,
નબીને કહા યે બવકતે રહીલ.

———

બયાન બુલાના ફાતેમા રદીઅલ્લાહો અનહાકો.

કહા ફીર મોહંમદને અજ દરદો તાબ,
બુલા મેરી ફાતેમાકો શીતાબ.
જોહીં જોહરા આઈ મોહંમદકે પાસ,
હુઈ દેખકર વોહ ગોહત બે હવાસ.
કે અય બાબા તુમને બુલાયા મુઝે.
યે એહવાલ અપના દીખાયા મુઝે.
બુલાતે થે ઓર મુઝસે કરતેથે બાત,
ફીર અબ કયું નહીં પુછતે મેરી બાત.
યે સુનતેહી બસ ફાતેમાકી અવાજ,
ગઇ આંખ ખુલ સૈયદે પાક બાજ.
નબીને લીયા ફાતેમાકો બુલા,
લીયા ઉસકો અપને ગલેસે લગા.
કહે ફાતમાસે યે આહીસ્તા બાત.
કઇ દીનકે હે બાદ મેરી વફાત.
એહ સુન ફાતેમાને વહીં રો દીયા,
ફીર હજરતને ઉસકો તસલ્લી દીયા.
તુ કર સબ્ર બેટી નકર ગમ અલમ,
તેરી ઉમ્રકે બી રહે રોજ કમ.
યે સુન ફાતેમાને વહીં હંસ દીયા,
તાઅજ્જુબ યે દેખ આયેશાને કીયા.
લગીં પુછને ફાતેમાસે યે બાત,
કહા તુમસે કયા સરવરે કાયેનાત.
નીહાયત મુઝે યે તાઅજ્જુબ હુવા,

કે રોતે હુવે તુમને શીર હંસ દીયા,
કહા ફાતેમાને કે ખાઓ કસમ,
કીસીસે નહીં કેહનેકી રાઝે ગમ,
કહે થે યેહી મુઝસે આહીસ્તા બાત.
કે પહોંચી કરીબ આકે મેરી વફાત.
મેં સુનતેહી ઇસ બાતકો રો દીયા,
યે હજરતને મેરી તસલ્લી કીયા,
સફર બાદ હોગા મેરા અબ સફર,
મેરે બાદ ફીર હોગા તેરા સફર.

બ્યાન, સાત કુંવોકા પાની મંગાનેમેં.

કહા ફીર નબીને કે અજ હક્ત ચાહ,
મુઝે લાદો પાની કે હે મુઝકો ચાહ,
વોહ પાની મેરે સરપે લા ડાલો તુમ,
નીકલ જાવે ગરમી બદનસે અતમ.
તો યારોંને પાનીકે તઈં લા દીયા,
જો ફરમાયા હજરતને વોહ કરદીયા.
જો ફુરસત હુઇ ઉસમેં દીલકો હુસુલ,
નમાઝે જોહરકો ગયે ફીર રસુલ,
નબીને કહા ફીર બ લુત્ફે કમાલ,
મુનાદી મદીનેમેં કરદો બીલાલ.
નબીને કીસીકા કીયા હો ગુનાહ,
તો હો આકે મસજીદમેં વોહ દાદખાહ,

ફીરી જબ મુનાદી યે શોહરત પડી,
હુઇ સારી ખલકત વહાં જા ખડી,
સો તબ ગીર્દ મસજીદકે બેઠે તમામ,
વોહ અસહાબ જીતનેથેઓર ખાસો આમ.
નબીને કહી અપને યારાંસે બાત,
કે પહોંચી કરીબ આકે મેરી વફાત.
કીસીકા જો મેંને લીયા હોવે દામ,
વોહ લે મુઝસે આકે યહાં દામ દામ.
કીસીકો અગર મેંને મારાબી હો.
વ યા કુછ બુરા કેહ પુકારા ભી હો.
વોહ આ જાવે ઓર મુઝસે લે ઇંતિકામ,
જો ચાહે કે મેહશરકો લું ઇંતિકામ.
ખીજાલત બ રોજે કયામત નહો,
ખુદા પાસ મુજકો નદામત નહો.
અકાશા યે સુનતેહી બોલા પુકાર,
નબી એક દીન થે શુતરપર સવાર.
કે ચાબુક ચલાતે થે એક ઉંટ પર,
લગા પીઠ મેરીકો ન ઉંટ પર.
કે ચાબુક લગા પીઠપર ભુલ ચુક,
નબી આપ જાતેથે જંગે તંબુક.
મંગાદો વોહ કોડા કે લું ઇંતેકામ,
મેરી હે યેહી અરજ અય નેકનામ.
કહા ફીર નબીને યે સલમાનસે,
તુ જા ફાતેમાસે યે કેહ ધ્યાનસે.
કે મેહલોંમેં ચાબુક હે ભારી દરાજ,

તુ લા માંગ જલદીસે આ તુર્કી તાજ.
ગયા જબકે **સલમાન જોહરા**કે પાસ,
પરેશાં તબે ઓર ચેહરા ઉદાસ.
કહા **ફાતેમા**ને ચેહ હે કયા સબબ,
તુ ઇસતરહે જલદીસે આયા થા કબ.
કહા ઉસને અય પાક **જોહરા** બુતુલ,
મંગાયે તો ચાબુક બ હુકમે રસુલ.
કહા **જોહરા**ને કયા હે ચાબુક કા કામ,
કે હેં સખ્ત બીમાર ખૈરુલ અનામ.
કહા સચ પયંબર હેં બીમારો જાર,
હે અય **ફાતેમા** એક મોહંમદકા યાર.
કે મશહુર ઉસકા અકાશા હે નામ,
હે ઉસને મંગાયા બ જલદી તમામ.
મોહંમદકે યક વક્ત ચાબુક થા હાથ,
અકાશા સફરમેં ખડાથા જો સાથ.
શુતરપર લગાયા જો ચાબુક કે તઇં,
લગા પુસ્તપર શીર અકાશાકે વહીં.
સો વોહ આજ દાઅવે પે મૌજુદ હે,
ન જાનેં કે કયા ઉસકો બેહબુદ હે.
અજબ હે મુસીબત બડાહે ગજબ,
નબી પર કસલબી હે રંજો તઅબ.
વોહ બેશક હે અબ હોગયા સંગદીલ,
દીલ અપનેમેં હોતા નહીં મુનફઇલ.
લગી કેહને **જોહરા** અજબ વોહ ફુજુલ,
કે માંદેસે બદલા કરે વુસુલ.

નહીં જાનતા યે નબી હે રસુલ,
ફસલ હે વોહ અબ હો રહાહે મલુલ.
અય સલમાં તુ જાકર ઉસે દે કસમ,
કે કરતા હેં કયા યેહ નબી પર સીતમ.
અકાશાને સલમાંસે સુન યે પયામ,
ન માના કહા આજ લું ઇંતેકામ.
ફીરા વહાંસે સલમાં હુવા ના ઉમ્મેદ,
કહા જાકે ફીર ફાતેમાસે યે ભેદ.
અકાશા નહીં બાત કરતા કુબુલ,
વોહ ચાબુક મુઝે જલ્દ લાદે બુતુલ.
કહા ફાતેમાને બસદ દરદો ગમ,
ખુદાયા યે કયા હે નબીપર સીતમ.
મેરા બાપ કરતાથા સબસે વફા,
યે બેદાદ કરતાહે કયસી જફા.
કહા ફીર હુસેનો હસનસે યે બાત,
કે હેં રંજ મેં સરવરે કાયેનાત.
ઇવજ એક ચાબુક કે સોસો કુબુલ,
કરો તુમ કે જીતે બચેં ફીર રસુલ.
નબી પાસ કોડા લે આયે ઇમામ,
અકાશાસે કરને લગે ફીર કલામ.
જો કુછ ચાહે હમકો તો અબ માર લે,
ઇવજ એક ચાબુકકે સો માર લે,
કહા ઉસને તુમસે નહીં કામ હે,
અબસ દેના તુમકો યે ઇલઝામ હે.
યે સુનતેહી જાતે રહે સબકે હોશ.

નબીને કહા તુમ રહો સબ ખમોશ.
મુઝે ઉસકે દાઅવેકા ઇકરાર હે,
નહીં તુમસે હરગીઝ સરોકાર હે.
અકાશા વહીં હાથમેં લે કોડા,
હુવા વોહ નબી પાસ જાકર ખડા.
કહા યા નબી અબતો જામા ઉતાર,
મેં નંગાથા તુમથે શુતર પર સવાર.
ચલાયા થા ચાબુક જો મેરે ઉપર,
તો વોહ આજ હોગા તેરી પુશ્ત પર.
નબીને બદનકો બરેહના કીયા,
સભી યારો અસહાબને રો દીયા.
જમીનો જમાંપર હુવા સખ્ત બીમ,
લગા થર થરાને વોહ અરશે અઝીમ.
ફીરિશ્તે હુયે સખ્ત હયરાં વ જાર,
કે યા રબ યે કયા ઝુલ્મ હે આશકાર.
અકાશાને બર પુશ્તે ખૈરુલ બશર,
વોહ મોહરે નુબુવ્વતપે કરકે નઝર.
દીયા બોસા ઓર શાદો ખુર્રમ હુવા,
ઓર બાદ ઉસકે ખૈરુલ બશરસે કહા.
ઇસ ઉમ્મીદ પર યે કીયા મેને કામ,
કે હો આગ દોજખકી મુઝપર હરામ.
યે ઉસસે લગે કેહને ખૈરુલ અનામ,
હુઇ આગ દોજખકી તુજપર હરામ.

બ્યાન. નસીહત કરના આં હજરત સલ, અલયહે વસલ્લમકા યારોંકો.

નબી પરહકે ઉસદમ નમાજે ઝોહર,
નસીહત લગે કરને મીંબર ઉપર.
કે અય દોસ્તો તુમ કરો કારે નેક,
કહો જીસસે આખિર સરંજામ નેક.
ઔર આદત બદીકી જો કુછ તુમમેં હો,
તો ઇસવક્ત કેહદો મેરે રૂબરૂ.
તુમ્હારે લીયે ફીર કરૂં મેં દુઆ,
કે સબ ખોએ બદ તુમસે ખોવે ખુદા.

બ્યાન અપના ઐબ હજરતકે સામને બ્યાન કરના અસહાબોંકા.

કહા એકને અય શફીઉલ ઉમમ,
યે દો ઐબકા મેરે દિલમેં હે ગમ.
મુઝે જુઠ કેહનેકી આદત પડી,
નહીં કોઇ ઉસસે શકાવત બડી.
ઔર હે દુસરી મુજકો બીસ્યાર ખાબ,
કે બીસ્યાર ખાબ અસ્ત આખિર ખરાબ.
કરી ફીર રસુલે ખુદાને દુઆ.
ખુદા ઉસ મરઝસે તુઝે દે શીફા,

નસીહતસે જીસદમ વોહ ફારેગ હુવે,
ફીર આયે વોહ હુજરેમેં **મયમુનાકે**,
વહાં તપને ગલબા કીયા જોરસે.
નહીં ઉઠ સકે થે કીસી તોર સે
લગે પુછને અબકે જાઉં કહાં,
કે જાના મુઝે હે જુરૂરી વહાં.
થે સમઝા સભોંને દરીં ઈતેજાર,
કે હે **આયેશાપર** બહોત ચાહો પ્યાર.
ઈસીસે તો હેં પુછતે બાર બાર,
કરેં ઘરમેં જા આયેશાકે કરાર.
ખુશી હોકે સબ ઔરતોંને કહા,
રહેં **આયેશા** પાસ દે હમ રઝા.
બુલાયા **અલી** ઓર **અબ્બાસ**કો,
કહા લે ચલો **આયેશા** પાસકો.
ફીર ઉન દોનોંકે હાથ કાંધે દીયા,
કે હુજરેમેં **આયેશા**કે પહોંચા દીયા.
મોહંમદકે જા **આયેશા** બેઠે પાસ,
કે થે દરદો ગમસે બહોત બે હવાસ.
કહા અય મેરે વાલી આલી ઝરફ,
તુ ખોલ આંખ ઓર દેખ મેરી તરફ.
તુ ઈસ વક્તમેં કર વસીયત મુઝે,
નહો રૂબરૂ હક અઝીયત મુઝે.
ખુલી આંખ હજરતકી સુન યે સુખન,
કહા **આયેશાસે** કે મહબુબે મન.
ન રખીઓ કીસી ગેર મેરેસે કામ,

તુમ્હેં જીકરે હકમેં હે રેહના મુદામ.

સુની જબકે **અહેમદને** બાંગે **બીલાલ,**
નહીં ઉઠ સકેથા જો રંજો મલાલ.

કહા તબ **અબુબકર** ઇમામત કરે,
મેરી જાયે જાકર કદમ વોહ ધરે.

કહા **આયેશાને** કે અય પાકબીં,
મેરા બાપહે સખ્ત અંદોહગીં,

ઉસે અબ ઇમામતસે માઝુર રખ,
અઅવને ઇનાયત તુ મંઝુર રખ.

કહે **આયેશાસે** યે ખૈરૂલ બશર
તુ ઇસ અમ્રમેં દખ્લ હરગીજ નકર.
યેહી અમ્ર હેગા રસુલે ખુદા,
જમાઅતકા **બુબક્ર** હો પેશવા.

યે **હફ્સાકો** ફીર **આયેશાને** કહા,
કે કેહ તુ **મોહંમદસે** સબ માજરા,

ગઇ જબકે **હફ્સા મોહંમદકે** પાસ.
ઉમરકી ઇમામતકી કી ઇલ્તેમાસ.
ન **અહેમદકો** હરગીજ હુવા યે કુબુલ
કહા હે યે હુકમે ખુદા ઓર રસુલ.

અબદુલ્લા રબીઆને જબ યે સુના,
ઉમરકી ઇમામતકા કુછ હે બ્યાં.

ઉમરસે કહા જાતુ અબહો ઇમામ,
યે ફરમાયાહે મુજકો ખૈરૂલ અનામ.

ઉમરને ઇમામત જોકી ઇખ્તયાર,
કીરાયતકો પરહને લગે આશકાર.
હબીબે ખુદાકો હુઇ યે ખબર.

ઇમામત પર અબ મુસ્તઅદ હે ઉમર.
લગે કેહને જાકર તુ કેહ અય બીલાલ,
ઉમરસે કે ઇસકા નકર તુ ખીયાલ.
અબુબક્રકો હુકમ મેને દીયા,
કે હો સબ જમાઅતકા વોહ મુકતદા.
યે સુનકર જો રોયે બહોતસા બીલાલ,
ગયા પાસ બુબક્રકે બેમલાલ.
યે ઇરશાદ તુમકો કીયે હેં રસુલ,
અબુબક્ર કર તુ ઇમામત કુબુલ.
યે સુનકર ઉમરને ઇમામત ન કી,
કે અયસા નહો ફીર ખફા હોં નબી.
હુયે દીલમેં અપને બહોત મુનફઇલ,
રબીઆકો ગુસ્સા કીયા હો ખજીલ.
અબુબક્ર સુનકર હુયે ફીર ઇમામ,
ઉસીદમ હુયે મુસ્તઅદ બર કયામ.
જોહીં આ ગયા ઉનકે દીલમેં ખ્યાલ.
કે હે યે જગા સૈયદે બાકમાલ
ઉઠા દીલમેં બુબક્રકે જોશે ગમ,
જમીં પર ગીરે હોકે બેતાબ દમ.
સબ અસહાબ ઓર યાર રોને લગે,
સભી અકલ ઓર હોશ ખોને લગે.
હુવા જબ જમાઅતમેં શોરો ફુગાં,
સુને યેહ ખબર સૈયદે દોજહાં.
લગે પુછને ફીર યે કયા તોર હે.
જમાઅતકા કુછ તોર બે તોર હે.

કહા ફાતેમાને યે કર જાર જાર,
કે સબ યાર વ અસહાબ હેં એકરાર.
જો દેખાહે ખાલી મકાં આપકા,
ન પાયા વહાં કુછ નીશાં આપકા.
સુની જબ શાહે દીંને યે ગુફતગુ,
બુલાયા અલી ઓર અબ્બાસકુ.
કહા લે ચલો મેરે યારોંકે પાસ,
ગમો દર્દસે મેરે હેં બે હવાસ.
ગયે જબ વહાં સૈયદે નામદાર,
વહીં સબકે તઈ આ ગયા ફીર કરાર.
નબીને અબુબક્રસે ફીર કહા,
તુ આકે મેરે પાસ અબહો ખડા,
જગે અપની આ બેઠે ખૈરૂલઅનામ,
કહે ફીર અબુબક્રસે હો ઇમામ.
અબુબક્રને ફીર ઇમામત કીયે,
જમાઅતને સારી ઇતાઅત કીયે.
ઇસી તરહેસે સૈયદે પાક બાજ,
પરહે સતરા વક્તકી ફીર નમાજ.
મોહંમદકા સરથા અલીકે કીનાર,
અલી ઉસકે ગીરયાંપે થે એકરાર.
પસીના જો ચેહરેસે ચલને લગા,
દીલે ફાતેમા દેખ જલને લગા.
કે હય હય ગઝબ અબ હુઇ મેં યતીમ,
ચલા મેરે સરપરસે અબ યે કરીમ.
નબીને સુની જબ યે આવાજે ગમ,
વહીં ખોલકર આંખ બાસદ અલમ.

કહા બેટીસે પાસ આજા મેરે,
ગલેસે તુ ઇસવક્ત :લગ જા મેરે.
યે સુનતેહી જોહરા ગલેસે લગી,
નબીકી બહોતસી થી વોહ દીલ લગી.
કહા બેટી હરગીજ નકર દીલમેં ગમ,
તેરે ગમસે હે મુજપે રંજો અલમ.
અજલકા હે અબ સામના બીલયકીં,
તુ મત હો દીલ અપનેમેં અંદોહગીં.
દુઆ માંગતે ઊસ ઘડી યે રસુલ,
ખુદા સબ્ર દે તુ બહાલે બુતુલ.

બયાન, નસીહત કરના હજરત સલ, કા હજરત અલા રદી, કો.

નબીને કહા અય અલી સુન યે બાત,
કે જોહરાપે હે આજસે વારેદાત.
સીવા રહમ ઇસપર ન રખના નઝર,
હુઇ ચાહતી હે વોહ અબ બે પીદર.
જરા બાતમેં શીર હોગી મલુલ,
વોહી કીજીઓ જીસમેં ખુશહો બુતુલ.

બ્યાન પુછના બીબી ફાતેમા રદી, કા, હજરત સલ. સે. કે રોજે કયામતમેં તુમકો કહાં પાઉંગી.

કહા ફાતેમાને યે હો જાર જાર,
કહો મુઝસે અય સૈયદે નામદાર.
કયામતમેં તુમકો કહાં પાઉંગી,
કીસે પુછતી મેં કહાં જાઉંગી.
ખલાયક વહાં હોવે હાઝીર તમામ,
તુઝે કીસ તરેહ પાઉંગી યા ઇમામ.
કહા હુંગા મેં પાસ મીઝાન કે,
કરમસે ખુદાવંદ સુબહાન કે.
વહાં અપની ઉમ્મતકો લે બર મહલ,
તુલાઊંગા ઉમ્મતકે સારે અમલ.
ગુનાહ ઉનકે હકસે મેં બખશાઉંગા,
ઉન્હે લેકે જન્નતમેં ફીર જાઉંગા.
કહા ફાતેમાને ન પાઉં વહાં,
તો ફીર કીસ તરફ ફીરમેં જાઉં કહાં.
કહે પાસ દોજખકે પાવેગી તુ,
મેરે ઢુંડનેકો જો આવેગી તુ.
ગુનેહગાર ઉમ્મત બદો નેક કુ,
નીકાલુંગા દોજખસે હરએક કુ.
કહા ગર વહાંભી ન પાઉં તુમ્હેં,
કીધર ઢુંડને ફીરમેં જાઉં તુમ્હેં.

કહે પુલસરાત ઉપર આના ઝુરૂર,
વહાંસી મેરા જાના હોગા ઝુરૂર.
કહે આના ફીર મેરે ઝુંડે તલે,
મેરી ઉમ્મત આકર વહાં સબ મીલે.
કહા ગર તુમ્હેં મેં ન પાઉં વહાં,
મેં પુછુંગી કીસસે કે તુમહો કહાં.
કહે બાબે જન્નતપે આના વહાં,
મુઝે પાવોગી ઓર મીલોગી વહાં.

બયાન પુછના બીબી આયેશા રદી, કા. હજરત સે. ઓર જવાબ દેના હજરતકા ઉનકો.

કહા આયશાને કે અય બાદશાહ,
કરમસે તુ મેરી તરફ કર નીગાહ.
કહે ફીર નબીને કે અય બા વફા,
નસીહત જો કરનાથા સબ કર ચુકા.
રહો તુમ બયાદે ખુદા શાદ કામ,
ખુદાહી તુમ્હારા હે હાફેજ મુદામ,

બ્યાન, સવાલ કરના બીબી હફસા રદી, કા હજરત સલ. સે.

કીયા હફ્સાને યે નબીસે સવાલ,
મુઝે હુકમ કયાહે શહે બા કમાલ,
યે હફ્સાસે ફરમાયે ઉસદમ રસુલ,
ઇતાઅત કરો આયેશાકી કુબુલ,
હે જીતની યે અવરાત મેરે મેહલ.
કરે આયશાકી નસીહત અમલ.

બ્યાન, ફરમાના હજરત સલ, કા, બીબી ફાતેમા રદી, કો.

નબીને કહા ફાતેમાસે ખીતાબ,
નવાસોંકુ મેરે તુ લા અબ શીતાબ.
વહીં ફાતેમાને બુલાયા શીતાબ,
વે હાઝીર હુયે વહાં બસદ ઇઝતેરાબ.
નવાસોંને દેખા નબીકા યે હાલ,
લગે કરને વોહ ગીરયા વ ઝારી કમાલ.
હસન અપના મોંહ ઉનકે મોંહપર ધરે,
હુસેન ઉનકે સીનેસે ઝાકર લગે.

કહા અય મેરે નાના હય હાત હે,
નહીં અબતો કેહને કી કુછ બાત હે.
કહે ફીર નબીને કે અય જાને જાં,
હે હાફીઝ તુમ્હારા વોહ રબ્બે જહાં,
યે કેહ કરકે દોનોંકુ બોસા દીયા,
બહોત પ્યાર કરકે દીલાસા દીયા.
જહાંતક થે હાઝીર વહાં ખાસો આમ,
કહે ઉનસે યે બાત ખૈરૂલ અનામ.
જહાંમેં મેં અબ છોડતા હું દો ચીજ,
દીલો જાંસે ઉનકો રખના અજીજ.
સુનો દીલસે અવ્વલ યે **કુરઆન** હે,
તુમહારા યેહી દીનો ઇમાન હે.
ઓર હેં દુસરે મેરે દો નુરે અયેન,
ઇમામે **હસન** ઓર ઇમામે **હુસેન**.
કરો ઉનકી તાઝીમો ઇજ્જત તમામ,
ખુદા તુમસે રાજી રહેગા મુદામ.

બ્યાન ફરમાના હજરત સલે,કા હજરત અલી રઝી, કે વાસ્તે કર્ઝકે.

નબીને બુલાયા **અલી**કો શીતાબ.
યે ફરમાયા હકમેં **અલી**કે ખીતાબ,

અસામાકો જબ મેંને રૂખસત કીયા,
યહુદીસે મેંને કરઝ થા લીયા
યે કરઝ ઉસકા કર દીજીઓ તુમ અદા,
પર ઇસ બાતકો યાદ રખીઓ ભલા.
મોહંમદકે નજદીકસે ફીર અલી,
નીકલ આયે બાહેર બસદ બેકલી.
લગે પુછને યાર હો બે કરાર,
કે કયા હાલ હે સૈયદે નામદાર.
અલીને કહે કુછ તો આરામ હે,
મગર દેખીયે કયા ઇસકા અંજામ હે.

આવાન, પ્યામ લાના જીબ્રઇલ અલે, કા ઓર પુછના મીજાજ હજરત સલ,કા તરફસે હકતઆલાકે.

કહા આકે જીબ્રીલને યે પ્યામ,
કે ભેજાહે હકને દુરૂદે સલામ.
કે કયા મેરે મહબુબ હે હાલ આજ
તુ ઇસસે પુછ હે કીસ તરેહકા મીજાજ.
કે જીસમેં રજા હો મેરે યારકી,
મુઝે ખાતિર હે અપને દીલદારકી.
કહા ફીર મોહંમદને રંજુર હું.

પડા અપને ખાલેકસે મેં દુર હું.
યે સુનતેહી જીબ્રીલને રા દીયા,
કે દુનિયામેં આના મેરા હો ચુકા.

બ્યાન, આના મલેકુલ મોતકા દરવાજેપર હજરત સલલલ્લાહો, અ. વ. કે.

શીરિસ્તયે કઝાને કીયા ફીર સલામ,
હે પાસ આનેકી મુઝકો ખાહેશ તમામ.
કહા આયેશા ફાતેમાસે શીતાબ,
કે દો ઇસઘડી બેટી ઇસકો જવાબ.
કે યે મર્દ કયા હે હુવા બે ખબર,
નહીં રંજે અહમદસે ઇસકો ખબર.
તુઝે કયા મોહંમદસે દરકાર હે,
મેરા બાપ ઇસવક્ત બીમાર હે.
નમાના ફીર ઉસને આવાજ દી,
કે સુનતેહી બસ ફાતેમા ડર ગઇ.
નબીકી ગઇ આંખ ઇતનેમેં ખુલ,
કહા કોન કરતાહે યે શોરો ગુલ.
કહા ફાતેમાને કોઇ હે અરબ,
ખડા શોર કરતાહે યે બે અદબ.
નબીને કહા સુન તુ અય મેરીજાં.

અરબ હે નહીં મોતકા હે નીશાં.
જુદા તુમસે મુઝકો કરેગા યેહી,
મેરી જાનકો આજ લેગા યેહી.
ઓર ઉમ્મતકે સરસે નબીકો જુદા,
કરેગા યેહી આજ દેખો યે કયા.
નબીને કહા ફાતેમાસે ખીતાબ,
કે દરવાજેકો ખોલદો અબ શીતાબ.
કહા ફાતેમાને ન ખોલુંગી દર.
યે કીસતરેહ ધરમેં કરેગા ગુજર.
નબીને કહા ફાતેમાસે વહીં.
કે અય ફાતેમા તુ સમઝતી નહીં.
જો અરશે બરીંસે યે પહોંચાહે અબ,
દરો બામસે ફીર અટકતાહે કબ.
બહોત ઇસકો મેરે અદબકા હે પાસ,
ઇસીસે નહીં આયા મેરે વોહ પાસ.

બયાન પુછના હજરત સલ, કા ઈઝરાઈલ સે કે કયા હુકમ હે.

નબીને કહા અય નીશાને કઝા,
તુ આ પાસ મેરે મુઝે દે બતા.
કે કયા હુકમ હે મેરે ખાલેકકા અબ,
મેં બંદા હું ઉસકા વોહ હે મેરા રબ.

શીરિસ્તયે કઝાને કીયા ફીર સલામ,
અદબસે ખડા હો ગયા સુન કલામ.
કે ભેજાહે મુઝકો ખુદાવંદને,
નબીકે ખડા હો તુ જા સામને.
તુઝે જબતલક વોહ બુલાવે ન પાસ,
ખડા રહીયો હેગા અદબકા યે પાસ.
કહા ફીર નબીને બહુકમે કઝા,
શીતાબીસે કર જોડે હુકમે કઝા.
મગર એક ઘડીકા તુ કર એહતેમાલ,
ખુદા પાસસે લા જવાબે સવાલ.

બ્યાન આના જીબ્રઈલકા નજદીક હજરત સલ, કે તરફસે હક તઆલા કે.

ઉસી વક્ત જીબ્રીલ આયા શીતાબ,
ખુદા પાસસે લાયા ઉસદમ જવાબ.
લગા કેહને જીબ્રીલ અય જુલકીરામ,
મેં લાયા હું તુઝકો ખુશીકા પયામ.
નબીને કહા દે તુ મુઝકો સુના,
કે ભેજા મેરે રબને પયગામ કયા.
કહા આજ દોજખકી હે આગ સર્દ,
નહીં દોજખીપર હે કુછ રંજો દર્દ.
બેહિસ્તોંમેં કયા ખુબ બીછા હે ફર્શ,

મુરતતબ હુવા આજ કુરસી વ અર્શ.
કીયા આજ હુરોંને કયા કયા સીંગાર,
ખડે હેંગે ગીલમાને બાગો બહાર.
ખુલે હેંગે દરવાજયે આસમાં,
ખડે મુંતેઝીર સારે કરરૂબીયાં.
કહા ફીર નબીને ખુશી ઓરભી,
મુઝે દે કે તા જી મેરા હો ખુશી.
કહા હે જો મહમુદ આલી મુકામ,
વહાં હોગા મેહશરમેં તેરા મુકામ.
ગુનેહગાર ઉમ્મતકા હોગા શફી,
નહી દુસરા કોઇ તુઝસા શફી.
કહા દે બશારત મુઝે ઓર ભી,
કે જ્યાદા મેરે દીલકો હોવે ખુશી.
કહા પેહલે સબકે તુહી કબ્રસે,
ઉઠેગા બહોત ઇજ્જતો કદ્રસે.
નબીને કહા ઓર દે ખુશ ખબર,
કે જ્યાદા ખુશીકા હું મેં મુંતેઝીર.
કહા રબહે મુશતાક દીદારકા,
કે જ્યું યાર હો મુંતેઝીર યારકા.
કહા હે વોહ મેરા રહીમો કરીમ,
મેરે હાલ પર ઉસકા લુત્ફહે કદીમ.
જો તુને કહા ગરચે બેહતર હે સબ,
તસલ્લી નહીં ઇસમેં હોતી હે અબ.
કે યે મેરી ઉમ્મત ગુનેહગાર હે,
મેરે પીછે કોન ઉનકા ગમખાર હે.

અય જીબ્રીલ તુ કેહ ખુદાસે શીતાબ,
શીતાબીસે દે મુજકો ઇસદમ જવાબ.
યે પયગામ લેકર ગયે જીબ્રઇલ,
કહા હકસે જાકર પયામે ખલીલ.
યે ફરમાયા હકને તુ કેહ જા શીતાબ,
કે રહમતે ખુદા તુઝપે હે બે હીસાબ.
ગુનાહ તેરી ઉમ્મતને જીતને કીયે,
ઓર નીયતે જબુન ફેઅલ જીતને કીયે.
બરસ જોકે મરનેકે આગે અગર,
કરે તોબા બખશું ગુનાહ સરબસર.
યે પયગામ જીબ્રીલ લાયા શીતાબ,
ન ખૈરૂલબશરકા ગયા ઇઝતેરાબ.
નબીને યે જીબ્રીલસે ફીર કહા,
શીતાબીસે ફીર તુ ખુદા પાસ જા.
કે વાએદા બરસકા બહોત દુર હે,
મુઝે દેર ઇતની ન મંઝુર હે.
નબી પાસસે ફીર ગયા જીબ્રઇલ,
યે પયગામકી અર્ઝ બહરે ખલીલ.
કહા હકને જીબ્રીલસે જા શીતાબ,
તુ દે મેરે મહબુબકો યે જવાબ.
જો શશ માહ મરને કે આગે ઝુરૂર,
કરે તોબા હોં સબ ગુનાહ ઉસકે દુર.
યે પયગામ જીબ્રીલને આ કહા.
મોહંમદને ઉસકો કહા ફીર તુ જા.
કે હે છે મહીનેકા અરસા દરાજ,

કરમકર ઇસ ઉમ્મતપે અય કારસાજ.
ગયા ફીર તો જીબ્રીલ ખાલેકકે પાસ,
કે મહબુબ તેરા બહોત હે ઉદાસ.
કહા આગે મરનેસે ગર એક માહ,
કરે તોબા બખશું મેં સારે ગુનાહ.
ઇસોતરહે રૂહુલઅમીનને કહા,
નબીને કહા ફીર ખુદા પાસ જા.
નીહાયતહે ઉમ્મત મેરી બે ખબર,
ઇનહેં ઇતની બાતોંકી કબહે ખબર.
વોહ એકદમમેં રૂહુલઅમીં ફીર ગયા,
ખુદાને ફીર હફતેકા વાયેદા કીયા.
નબીને યે વાયેદા કીયા ના કુબુલ,
ઘડી ઓર સાઅતકો જાના કુબુલ.
કહા જોહે ઉમ્મત ઝઇફો નજાર,
કવી ઉસપે શયતાન હે નાબકાર.
દગા ઉનકો દેકર કરેગા ખરાબ,
કયામતમેં હોગા ઉનહોંપર અજાબ.
ખુદા પાસ જીબ્રીલને જા કહા,
કે ખૈરૂલ બશર હે નહીં માનતા.
ખુદાને કહા જાકે કેહદે શીતાબ,
મેરે દોસ્તસે તુ નકર ઇઝતેરાબ.
અગર મરતે મરતે બી તોબા કરેં,
તો બખશુંગા સારે ગુનાહ ઉનકે મેં.
બશારત એ જીબ્રીલને દી જો લા,
મોહંમદકે દીલકો કરાર આ ગયા.

બ્યાન, અર્ઝે હાજાત હઝરત સલ,કી બ દર ગાહે કાઝીઉલ હાજાત, જબાનીયે જીબ્રઈલ અલે.

નબીને કહા ભાઇ રૂહુલ અમીન,
ખુદાસે મેરી આરઝુ હેગી તીન.
તુ કેહ જા બદરગાહે હક જુલજલાલ,
તેરા દોસ્ત કરતાહે તુઝસે સવાલ,
શફાઅત મેં ઉમ્મતકી પેહલે કરૂં,
ઇસી બાતમેં શાદો ખુરરમ રહું.
જો ઉમ્મતને મેરી કીયે હેં ગુનાહ,
જહાંમેં વોહ રૂસવા ન હોવેં તબાહ.
ઓર હફતેમેં દોબાર હોવે ખબર,
જો ઉમ્મત કરે ફેઅલ અઝ ખયરો શર.
અગર મેં સુનુંગા કે હેં ફેઅલ નેક,
તો ખુશ હોગા જી સુન યે એહવાલ નેક.
અગર મેં સુનુંગા કે હેં ફેઅલ બદ,
કરૂંગા મેં ઊનકો દુઆ બે અદદ.
કહા જાકે રૂહુલ અમીને પયામ,
ખુદાને કહા કેહ નબીકો સલામ.
જો કુછ માંગતાહે યે મેરા રસુલ,
મુઝે ઉસકી ખાતિરસે સબહે કુબુલ.
યે જીબ્રીલને જબ સુનાઇ ખબર,
હુયે ખુશ યે સુનતેહી ખૈરૂલ બશર.

બ્યાન, તાબુત લાના જીબ્રઇલ અલે. કા વાસ્તે હઝરત સલ, કે નજદીકસે હકતઆલાકે.

કહા હકને જીનતસે તાબુત એક,
કે ખુશરંગ જું લાલો યાહુત નેક.
બના ઊસકો લેકર નબી પાસજા,
ઓર ઉસકો વોહ તાબુત બસ જા દીખા.
યે કહીયો રખું ઇસમેં તેરા બદન,
યેહી મુજકો ફરમાયા હે જુલમનન.
નબીને કહા યે જમીં ખુબહે.
જગા ઇસસે કોઇ નહીં ખુબહે.
રહેગી જો ઉમ્મત મેરી ખાકમેં,
તો રેહના મેરા ખુબહે ખાકમેં.

બ્યાન, બુલાના હઝરત સલ,કા મલેકલ મોતકો વાસ્તે કબ્ઝ કરને અપની રૂહકો.

ફીરિસ્તયે કઝાસે નબીને કહા,
કે કયું દેર કરતાહે અબ તુ ખડા.
કે તુ જાન શીતાબીસે મેરી નીકાલ,
નકર દેર મુજકો હે રંજો મલાલ.
ઉસી વક્ત આકર ફીરિસ્તયે કઝા,
મોહંમદકી છાતી પર ઉંગલી ધરા.

કીયે આહ ખૈરુલ બશરને પુકાર,
કે હે મેરી છાતીપે યે સખ્ત બાર.
કહા અય મોહંમદ મુઝે હે અજબ,
નીકાલું તેરી જાન મેં બા અદબ.
મેં ઓરોંસે સખતી બહોતસી હે કી,
મગર તેરી છાતીપે ઉંગલી ધરી.
યે સુનતેહી રોયે બહોતસા નબી,
કહા હાયે યા ઉમ્મતી ઊમ્મતી.
જો યાદ આઈ ઉમ્મતકી સખ્તી ઉસે,
કહા હોગી ઊમ્મતપે સખ્તી બસે.
યે ફરમાયા કર મુઝસે ઇસદમ કરાર,
કે ઉમ્મતપે સખ્તી નહો એક બાર.
ફીરિસ્તેને ઉસદમ કહા યા રસુલ,
યે કેહના તુમહારા મુઝે હે કુબુલ.
નીકાલુંગા ઇસિતરેહ ઊમ્મતકી જાન,
કે સખતીકી હરગીજ નહોવે નીશાન.
મોહંમદકે દીલસે ગયા ઇઝતેરાબ,
યે ફરમાયા કર કામ અપના શીતાબ.

બ્યાન, કબ્જ કરના રૂહે મુબારક હઝરત સલ, કા.

લગા ખેંચને જબ વોહ જાને અમીર,
લગા રંગ ચેહરેકા હોને તગીર.

અરક આતાથા ચેહરેપર બારબાર,
લગે કરવટેં લેને હો બે કરાર.

બ્યાન, હજરત સલ,કા નજએકે વક્ત પાની તલબ કરનેકા.

મંગાયા ફીર ઉસ વક્ત પાનીકા જામ,
લગે કરને તર હાથ ખૈરૂલ અનામ.
વોહ તર હાથકો મોંહપે મલ બારબાર.
કહે થેકે અય પાક પરવરદીગાર.
યે સખ્તીહે જાં કંદન આસાન કર,
મેરે દર્દકા જલ્દ દરમાન કર.

બ્યાન, તલબ કરના હઝરત સલ, કા મીસવાક કો અબ્દુરરહમાન બીન અબુબક રદી,સે

જો અબદુર રહમાન ભાઇ આયેશાકાથા,
લીયે એક મીસવાક પીલુ ખડા.
જો ખૈરૂલ બશરને નઝર ઊસપે કી,
કે મીસવાક હે હાથ તાજી હરી.
કહા આયેશાને કે મીસવાકકો,

મોહુંમદને મીસવાક઼ ઉસદમ જો દી,
વોહ મીસવાક ફીર આયેશાહીકો દી.

બ્યાન વફાત પાના હઝરત મોહંમદ મુસ્તફા સલ, કા.

લીયે આયેશા સરથી આગોશમેં,
ગયા દર્દસે વોહ ન થીં હોશમેં.
ફીર ઉસંવક્ત અજહુકમે પરવરદીગાર,
લગી રૂહ કરને બદનસે ફ્રરાર.
ફીર ઉસદમ વહીં હાથ દોનોં ઉઠા,
મુનાજાત હકસે વોહ કરને લગા.
રહે હાથ દોનોં જો સીને ઉપર,
મોઅત્તર હુવા મુસ્કસે સારા ઘર,
દો શંબેકા દીનથા જો વકતે સુબુહ,
બદનસે હુઇ ઉનકી પરવાજ રૂહ.
વોહથી બારહવીં જો રબીઉલ અવ્વલ,
પડા ફીર મદીનેમેં સારે ખલલ.
રીવાયત હે ફીર દુસરી યે સહીહ,
કે તારીખથી વોહ દુસરીહી સહીહ.
બદનસે કીયા રૂહને ઇંતેકાલ,
હુવા ઉનકો હાસિલ ખુદાકા વીસાલ.
હુઇ ઇસતરેહ ગમસે વહાં ધુમધામ,

હુવા ગમસે મગમુમ આલમ તમામ.
વહાં બહરે ગમ હો રહા જોશમેં.
નથી કોઇ અયસાકે થા હોશમેં.
લગે કરને કુફ્ફાર આપસમેં બાત,
યે કયસા નબી થા જો પાઇ વફાત.
યે આપસમેં હરએક કેહને લગા,
નહીં દીન **અહુમદ**કા બાકી રહા.
હુવા જારી યારોંકે આંખોંસે ખુન,
ઉમરકે તઇં હો ગયા ફીર જુનુન.
લીએ નંગી તલવાર વોહ અર્જમંદ,
બ દરવાજયે મસજીદ પુકારા બુલંદ.
સુનુંગા અગર મેં કીસીસે યે બાત,
કહે કોઇ પાઈ નબીને વફાત.
સર ઉસકા મેં તનસે કરૂંગા જુદા,
હે ઇસ બાતપર મેરે શાહેદ ખુદા.
ફીર ઉસદમ **અબુબક્ર** હો બે કરાર,
ચલે અપને ઘરસે બસદ ઇઝતેરાર.
વોહ મસજીદમેં આયે બસદ દર્દો આહ,
કીસીકી તરફ કી ન ઉસ્ને નીગાહ.
ગયે **આયેશા**કે વોહ ઘરમેં શીતાબ,
જયાંતે નબીસે હુયે કામ યાબ
દીયા ઉસને ચાદરકો મોંહસે ઉઠા,
લીયે બોસા પેશાનીયે મુસતફા.
બદન જીંદગીમેં મોઅત્તર જો થા,
વોહી બાદ મરનેકે થા ઇત્રસા.
કહા બાત મેરી સુનો અહલે બેત,

કે દફનો કફન તુમ કરો અહલે બેત
તુમ્હારાહી ઇસજાપે હોગા યે કામ.
ઓર હમ કરતે હેં દીનકા ઈંતેઝામ.
ગયે ફીર અબુબક્ર મસઉદકે પાસ,
ઉમરકો નસીહત કરે બે કીયાસ.
તુલે અપની તલવારકો અબ છુપા,
તુઝે કયા નહીં યાદ હુકમે ખુદા.
યે આયાહે કુરઆનમેં જુ ફનુન,
ખુદાને કહા ઈન્કુમ મૈયેતુન.
ઉમરને અબુબક્રસે યે સુના.
લીયા અપની તલવારકો ફીર છુપા,
ગયે ફીર અબુબક્ર મીંબરકે પાસ.
નસીહત કરી યારોંકો બે કીયાસ,
કે હે જીસ્મ જીસકો ઉસે મોત હે.
હુવા આજ એઝલ બશર ફોત હે.
કરો કામ સબ મીલકે દીંકા શીતાબ,
સવાબ ઉસકા પાવોગે તુમ બે હીસાબ.
શરીઅત મોહંમદકી કાયમ રહે,
જહાંમેં તરીક ઉસકા દાયમ રહે.

બ્યાન. ખલીફા હેના હઝરત અબુબક્ર સીદ્દીક રદી અલ્લાહો અનહોકા.

ઊમરકો યે સુનતેહી આયા કરાર,
અબુબક્રકે ગીર્દ આ બેઠે યાર.
કે શફકકતપે બેઠે હુયે થે સીદ્દીક,

વહાં યાર ઉન્કે હુવે સબ રફીક.
વહાં ઉનકો હુઇ ખલીફા ગીરી,
ખુદાને ઉન્હેં યે બુજુર્ગી દી.
નબીને કીયા અવ્વલ ઉનકો ઇમામ,
હુવે ફીર નબીકે વોહ કાયમ મુકામ.

બ્યાન, ગુસ્લે આં હઝરત મોહંમદ સલ.

હુવે મુસ્તઅદ ગુસ્લ પર અહલે બેત,
તૈયારીમેં થે સર બસર અહલે બેત.
થે જીતને વહાં રોતેથે જાર જાર,
કીસીકે ન થા દીલકો સબ્રો કરાર.
એક આવાજ આઇ વહાં નાગહાં,
કરો સબ્ર દીલમેં ન શોરો ફુંગા.
અલીને કહા કીસકી આવાજ હે,
કહા કોઇ ફીર ઇસમેં કયા રાજ હે.
કીસીકો ન ઇલ્મ ઉસકા આયા વહાં,
અલીને કહા ખીઝર હે બે ગુમાં.

બ્યાન, આવાજ દેના ઇબલીસકા મના ગુસ્લમેં.

જો નેહલાનેકો સબને પરદા કીયા,
તો ફીર આ ગઇ ઓરબી એક સદા.

કે મત ગુસલદો કુછ નહીં એહતીયાજ,
યે હે પાકો તાહેરો મુતહહર મીજાજ.
યે સુનકર તવકકુફ કીયા ગુસલમેં,
તાઅમમુલસા કુછ આ ગયા ગુસલમેં.

બયાન, ખીઝર અલે, કા પીછા આવાજ આના હઝરત, સલ્લ, કે. ગુસલકે વક્ત.

એ આવાજ શીર આઇ મત માનો તુમ,
હે ઇબલીસ સચ ઇસકો મત જાનો તુમ.
મેં હું ખીઝર સમઝાને આયા યહાં,
વોહી આપ બતલાને આયા યહાં.
બ ખુબી ઇન્હેં ગુસલ દેનાહે આજ,
કે હે ગુસલ દેના નહીં એહતીયાજ.
તબ આપસમેં કેહને લગે હો બહમ,
કે કીસ તરહે દેં ગુસલ ખૈરૂલ ઉમમ.
બરહના દેવેં યાકે કપડે કે સાથ,
કીસીકે કોઇ બાત આઇ ન હાથ.
ઇસી ફીક્રમેં જો થે ખામોશ સબ,
તો પાસ આઇ સબકે તઇ બે સબબ.
કે ઇતનેમેં હાતિફને દી યે ખબર,
કે દો ગુસલ બા જામયે ખુબતર.
બરહના ન કરીયો બદન જીનહાર,
હુયે ગુસલ પર મુસ્તઅદ એકબાર.

કીયા બંદ **અબ્બાસને** દરકે તઇં,
પુકારે ફીર અનસાર આકાર વહીં.

બ્યાન, આના અનસાર રદી, કા.

અલીકો કસમ દી ખુદા વ રસુલ,
કે યે બાત મેરી તુ અબ કર કુબુલ
કે હોં ગુસ્લે **અહમદમેં** મેં ભી શરીક,
તુઝે હે કસમ વાહદહુ લા શરીક.
અલીને કહા હુજરેમેં આ શીતાબ,
કે હો તુભી ઇસવક્ત દાખિલ સવાબ.
વો આયા ન પાયા મગર દખ્લ વહાં,
ખડા રેહ ગયા જાકે અંદર મકાં.
અલીને કીયા હાથ કપડોંસે બંદ,
ઉસી હાથસે ધોયા સબ બંદ બંદ.
અશામા વ **સકરાન** દોનોં બહમ,
લગે પાનીકો ડાલને દમ બદમ.
જો ધોયા બદન પાકકો તીન બાર,
અવ્વલ જ આબે ખાલિસ ફીર આબે કુનાર
સોયુમ જ આબે કાફુર પાકીજા તર,
થા ધોયા બદન આપકા સર બસર.
જો આબ આંખ ઔર નાકમેં રેહ ગયા,
અલીને લીયા ચુસ મોંહકો લગા.
હુવા ઉનકોં ઇલ્મે લદુન્ની હુસુલ,
કરીથી વસીયત ઉસે યે રસુલ.

હુવા ગુસ્લસે જબકે તન પાકો સાફ,
નીચોડા વોહ તર પેરહન પાકો સાફ.
હનુત ઉસપે છીડકા જો કરકર નીગાહ,
મલા મુશ્કો કાફુર બર સીજદે ગાહ.
પેહનાયા કફન પાક કપડા સુફેદ,
હુવે સબ કીનારે સુનાયા યે ભેદ.
લગી હોને યારોંમેં યે ગુફતગુ,
કરેં દફન કીસ જગે ઇસ શાહકુ.
કોઇ કેહવે **મક્કા** કોઈ કેહવે **શામ**,
કીસીને કહા હે **બકીયા** મુકામ.
હુવા સુનકે **બુબક્કો** ફીર મલાલ,
કહા ઊસને અબ મત કરો કીલો કાલ,
કે જીસ જાપે પાઇ નબીને વફાત,
વહીં દફન કરના હે અબ ખુબ બાત.
સુનાહે યે મેંને નબીસે સુખન,
કે હુજરેકે અંદર હી કરના દફન.
ઇસી બાતપર ફીરતો પાયા કરાર,
અબુ તલહાને કબ્ર કી ફીર તૈયાર.
ફસમ **ઓર ફ**જલ **ઓર** અકીલો અબ્બાસ,
અલી ભી કબરમેં થે બા હાલેયાસ.
અસોઆ વ સકરાન અનસારને,
ઇન્હી લોગોંને કબ્ર તૈયાર કીયે.
ગયા ફીર નબી પાસ ઉસદમ **અકીલ**,

જો દેખા હે સોતા નબીઊલ જલીલ.
મગર દોંનો હોંઠ ઊનકે હરકતમેં હેં,
સુના કાન ધર કર યેહી કેહતે હેં.
સદા ઊનકે દીલસે ઉઠીથી યેહી,
કે યા ઉમ્મતી ઉમ્મતી ઉમ્મતી.
યે સુનકર વોહ રોયા બહોત જારજાર.
કે ઉમ્મતકા અયસા નહીં ગમ ગોસાર.
કે જો રહમ ઉમ્મતપે થા દર હયાત,
જ્યાદા તર ઉસસે હે બાદ અજ વફાત.
કીયા કબ્રમેં દફન યારોંને સબ,
મુરત્તબ કરી કબ્ર બાસદ કરબ.
ન ઇસ ગમકા હોતા હે શરેહ વ બયાં,
કે જીસ ગમસે રોતે હેં સબ ઇન્સો જાં.
વહાં ગમકા અયસા ઉતારા હુવા,
કે માતમ સરા ઘર વો સારા હુવા,
છુપા ખાકમેં જબ વોહ નુરે ઇલાહ,
હુવા મક્કે મેં રોજે રોશન સીયાહ.
ગયે યાર સબ મીલકે જોહરાકે પાસ,
કે જોહરાકે સાબેત નથે કુછ હવાસ.
કહા સબસે જોહરાને કયા તુમ હો યાર,
કીયા, ખાકમેં સૈયદે તાજદાર.
કીસીને ન સાથ ઊનકા ઉસદમ કીયા,
દીયા અપને હાથોં જમીંમેં દબા.

કહો દોસ્તીકી યેહી શર્ત હે,
કે ફીર દીલસે દીલકો યેહી રબ્ત હે.
યે કીસ તરેહકે હો ગયે સંગદીલ,
કીયા અપને હાથોં ઉસે જેરે ગીલ.
કહા ફાતેમાસે હરએક યારને,
કે લાચાર હમ સબહું મુખ્તાર સે.
ગમો દર્દકી અબ બ્યાં કયા કરેં,
કે સબપર અયાં હે અયાં કયા કરેં.
કહેં કયા કે જો દીલપે ગમ ધર ગયે,
ગમ ઉસકેસે સારા જહાં ભર ગયે.
નહીં ઓર ગમકી હે કુછ ઈંતેહા,
કે જીબ્રીલ રોતાહે દર મુંતેહા.

બ્યાન, આના હઝરત બિલાલકા મદીનેકો શામસે બાદ વફાતે હઝરત મોહંમદ સલ, કે.

દીયા છોડ યારોંને અકસર મુકામ,
ગયા કોઇ મક્કા ગયા કોઇ શામ.
મોઅજજન જો મસજીદકા થા વોહ બીલાલ
ગયા શામકો બા દીલે પુર મલાલ.
નબીને દીખાયા ઉસે એક ખાબ,
કીયા ખાબમેં ઉસકે તંઈ યે ખીતાબ.
મદીનસે તુ કયું પડા જાકે દુર,

તુઝે છોડના કયાથા મેરા હુઝુર.
યે સુનતેહી ઉઠ્ઠા વહાંસે **બીલાલ**,
ગમો રંજમેં થા ભરા માલા માલ.
જો કોઇ રાહમેં ઉસકો મીલતા ગયા,
ફીર એહવાલ ઉસકા ગયા પુછતા.
કહા ઉસને સબનો બ દસતુર હેં,
સરા પરદયે ગમમેં મસ્તુર હેં.
ફીર આયા **મદીને** મેં બા શોરોશેન,
મીલે ઉસકો પેહલે **હુસન** ઓર હુસેન.
લગા પુછને હાલે ખૈરુન નીસા,
કે કીસ તરહેસે હે બગમ મુબતીલા.
કહા પુછતા કયાહે તુ અય **બીલાલ**,
લગા કેહને ફીર બા દીલે પુર મલાલ.
જો બાકી રહી ફીર નીશાનાયે રસુલ,
નકી ઉસને ભી જીંદગાની કુબુલ.
નમાજે ઝોહરકા વક્ત આ ગયા,
તો યારોંને સબ ઉનસે મીલકર કહા.
કે જબસે નબીને કીયા ઈંતેકાલ,
ન તેરીઅજાં ફીરસુની અય **બીલાલ**.
યે સુનતેહી રોયા બહોતસા **બીલાલ**,
જહાંસે તો ઉસને કીયા ઇંતેકાલ.
સભોંને બહોતસી કરી ઇલતીજા,
ન લીયા કીસીકા વોહ કેહના બજા.
હુસેન ઓર **હુસન**સે કહા ફીર વહાં,
કહો તુમ જો ઇસસે કહે વોહ અજાં.
ઇમામોંને ઉસસે કહા થા **બીલાલ**,

કે હમ સબ હુયે રંજમેં પાયમાલ.
અજાં કેહ તુ ફીર બાદ મુદ્દતકે અબ,
કે તેરી અજાંસે હે દીલકો તરબ.
કહા ઊસને શાહજાદોંસે યા ઇમામ,
અદબકા મુઝે પાસ હે ક્યા કલામ.
લગા જબ અજાં કેહને બા એહતેરામ,
ખલાયકને ઉસદમ કીયા ઇઝદેહામ.
મોહંમદકા જબ નામ લેને લગા,
જમીં પર વોહ બે હોશ ગીરને લગા.
વહાંથે જો હાઝીર સબ અસહાબ યાર,
જમા હો લગે કરને સબ ગુલ પુકાર.
નબીકે જો મરનેકા માતમ હુવા,
ઇસી તરેહસે તાજા ફીર ગમ હુવા.
નહીં કેહનેકી તાકત અબ જીકો હે,
કે યે ગમ વોહી આહ અબ જીકો હે.
બસ અબ હે યેહી ખુબ કમ કર કલામ,
ઓર ઉસ શાહપર પરહ દુરદો સલામ.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા સય્યેદેના મોહંમદી
વ અલા આલે સય્યેદેના મોહંમદીન
વબારેક વસલ્લમ
તમામ શુદ.

મુસલ્લસે હાફેઝ.

કર ગયે યારો પયંબરને સફર આજકી રાત,
ઉઠ ગયે ઉમ્મતે આસીકે છતર આજકી રાત,

અમ્રે હકસે હમેં સબ કરકે ખબર આજકી રાત. ૧
હાલતે નજે મેં થા આપકે લબસે જારી.
યા ઇલાહી મેરી અબ બખ્શદે ઉમ્મત સારી,
ઇસ્તજબ કર યે દુઆ વક્તે સફર આજકી રાત. ૨
ઇતનેમેં આનકે જીબ્રીલને યે અર્જ કીયા,
સૈયેદા આજ હુવા હે યે મુઝે હુકમે ખુદા,
મેરે મહબુબસે કરદો ખબર આજકી રાત. ૩
ફીક્ર કુછ અપની ન ઉમ્મતકી કરો યા **અહમદ**,
રહમ ઉમ્મતપે તુમ્હારી મેં કરૂંગા અજ હદ,
આઓ તુમ અબ બખુશી જુદ ઇધર આજકી રાત. ૪
જબકે જીબ્રીલસે યે બાત સુને શાહે જમાન,
દીલકો ઉમ્મતપે હુવા થોડાસા ફીર ઇતમીનાન,
કહે રાઝી હું ઇલાહી બ અમ્ર આજકી રાત. ૫
હુકમસે આયા ઉસીદમ હે વહાં ઇઝરાઇલ,
ઓર કહા આકે મુઝે હુકમ હે યું ફપ્રે ખલીલ,
બે રઝા રૂહે નબી કબ્ઝ નકર આજકી રાત. ૬
તબ કહા આપને હે જીસ્મેં રઝાયે આકા,
મેં ભી રાઝી હું ઉસી બાતમેં દેર હે કયા,
કરલે કરના જોહે અબ દેર ન કર આજકી રાત. ૭
રૂહ જબ કાલિબે અતહરસે ગઇ હીજરત કર,
ગોયા તબ યારોંમેં બરપા હુવા સોરે મેહશર,
થા યેહી ગુલ કે ચલે ફખરે બશર આજકી રાત. ૮
હાલ **હસનેન**કા તહરીર કરૂં કયા **હાફેઝ**,
ફાતેમાભી યેહી કેહતીથીં સદા યા **હાફેઝ**,
વાયે દુન્યાસે ઉઠા મેરા પીદર આજકી રાત.